

[Aksel Larsen.]

må huske på, at der kun er ganske få undtagelser i momsloven. Det er jeg ganske klar over. En af undtagelserne i momsloven er, at husleje ikke skal momsnes, heller ikke udlejning af møblerede værelser, hvor der jo ofte er en vis service. Heller ikke udlejning af disse rum for rejsende i huse, som vi finder langs Danmarks landeveje, uden at de ligefrem kalder sig moteller eller restauranter. Der er heller ikke moms på værelseudlejning i pensionater. Jeg synes, man burde indse, at hvis man endelig er så interesseret i, at der ikke må foregå nogen unfair konkurrence, måtte man være interesseret i det også her. Og så er der endelig det ved det, som hr. Egon Jensen har været inde på, at hoteller er jo dyre nok at overnatte på her i landet, og jeg tror, det ville spille en rolle for turistbesøget, om vi kunne gøre det en lille smule billigere.

Der bliver så sagt, at hotelbranchen har jo foretrukket at slippe af med restaurant-skatten fremfor at slippe af med værelse-momsen. Ja, jeg kan jo ikke gøre for, at branchen har sluttet et dårligt forlig, og at den har ladet sig bilde ind, at den kun kunne slippe af med et af de to onder og så selv måtte vælge hvilket onde. Den måtte selv vælge, om den ville bibeholde pest eller kolera. Det er ikke min sag. Jeg ved bare, at branchen ikke havde behovet at lade sig imponere af, at regeringen og regeringspartierne sagde: I kan kun få én af delene. Jeg tror, branchen skulle have sagt til sig selv, at det er givet, at vi slipper af med restaurantskatten, den kan simpelt hen ikke opretholdes, heller ikke af denne regering, og så stadig væk have presset på for at få retfærdighed på det andet område. Under alle omstændigheder vil jeg anbefale, at man stemmer for de af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag, og skulle de blive nedstemt i dag igen, så er jeg sikker på, at den dag kommer, da de bliver vedtaget.

Hvad de andre ændringsforslag angår, har jeg såmænd ikke så meget at sige til dem. Det skulle da lige være det, at hvis udvalget, som har arbejdet meget omhyggeligt og indgående, skulle have timebetaling plus kvalifikationstillæg for den tid, det har brugt på at beskæftige sig med chokolademælken, så blev det meget dyre ændrings-

forslag, der her skulle vedtages. Det skal vi jo altså ikke have, men det er dog kolossalt, så megen tid vi har skullet bruge på dette specielle problem, og jeg kan kun sige så meget, hr. Egon Jensen, at vi må jo håbe på, at finansministeriet og tolddepartementet kan sige god for, at den ordning, vi har fundet frem til, er den rigtige og også kan administreres.

Ellers har jeg ikke noget at sige til de af ministeren stillede ændringsforslag, som jeg ikke har noget imod bliver vedtaget. Dog må jeg komme med en enkelt bemærkning til ændringsforslag nr. 11, der nedsætter afgiften til statskassen på neonrør og tilsvarende lysrør. Nu er jeg jo af den mening, at der er masser af disse punktafgifter, som er for høje og bør nedsættes, og der sker vel heller ikke noget ved, at vi nedsætter specielt på dette område, men jeg vil bare gøre regeringen opmærksom på, at neonrør bruges udelukkende til reklame, altså til at animere folk til at have et større forbrug, til at give flere penge ud, til at købe noget, hvad enten det er varige forbrugsgoder eller det er øjeblikkelige forbrugsgoder, så det strider jo i grunden mod regeringens politik, at den herved begunstiger reklamen. Det må den selvfølgelig selv om, det er jo ikke nogen stor sag. Vi har vor mening om reklamer, og vi tror, det ville gavne befolkningen og landet i almindelighed, og vi tror, det samtidig ville have betydning også for den økonomiske politik, om vi fik bremset den overhåndtagende reklame herhjemme, men det er selvfølgelig en noget anden sag, som man ikke behøver at køre så alvorligt frem her, hvor det drejer sig om, at man nok vil opretholde de høje afgifter på al anden belysning, men nedsætte den for reklamebelysningens vedkommende.

Så endelig til slut et par bemærkninger om den henvendelse, vi har fået fra Foreningen for Højskoler og Landbrugsskoler. Jeg vil for det første sige, at man må ikke forvente, at et nedsat folketingsudvalg er sagkyndigt på alle detailområder af samfundslivet, som kan komme ind under eller i berøring med den lovgivning, et folketingsudvalg skal beskæftige sig med. Derfor er det naturligt, at interesserede enten på grund af deres sagkundskab eller på grund af deres interesse henvender sig til folketingsudvalget. Det er helt i sin orden, men det forekommer ikke